

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010325
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010325.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Richarda Molnára a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci odsúdeného R.. E. I., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.08.2018, sp. zn. 1Nt/10/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 27. februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R.. E. I., U.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Bratislava V ako prvostupňový súd uznesením zo dňa 27.08.2018, sp. zn. 1Nt/10/2018, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného R.. E. I. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/14/2016.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Trestného poriadku odsúdený sťažnosť priamo na verejnom zasadnutí po vyhlásení rozhodnutia, ktorú zdôvodnila jeho obhajkyňa písomným podaním, doručeným na prvostupňový súd dňa 02.10.2018.

Obhajkyňa v písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné a nesprávne - tento súd mal navrhnutého svedka D. Z. vypočuť a až potom rozhodnúť o povolení, či nepovolení obnovy konania v danej veci.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 21.01.2019.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd (sťažnostný súd) na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku jednak správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná. Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledujúce skutočnosti.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.07.2016, sp. zn. 7T/14/2016, bol R. E. I. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že v období od augusta 2013 do júna 2015 za účelom vyplatenia peňažného príspevku na osobnú asistenciu podľa 22 ods. 1 Zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, opakovane fingoval poskytovanie služieb osobnej asistencie C. T., rod. L., a to tým spôsobom, že na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny R., D. L. XX, R., predložil fiktívnu zmluvu o poskytovaní osobnej asistencie č. 4/006, fiktívne uzatvorenú medzi ním a C. L., pričom výkon osobnej asistencie dokladoval nepravdivými mesačnými výkazmi o odpracovaných hodinách asistentkou C. L., na základe čoho mu bol na mesačnej báze vyplácaný príspevok na osobnú asistenciu, na ktorý nemal nárok, nakoľko C. T., rod. L. pre neho nikdy žiadne služby osobnej asistencie neposkytovala, čím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R., H. X/A, spôsobil škodu vo výške 4.783,08 eura.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ § 38 ods. 2 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 64 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd uložil odsúdenému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol odsúdený zaviazaný nahradiť škodu voči ÚPSVaR Bratislava, so sídlom Bratislava, H. X/A, vo výške 4.873,08 eura.

Na podklade odvolania odsúdeného bol v danej veci činný Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom zo dňa 19.01.2017, sp. zn. 4To/127/2016, zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám uložil odsúdenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon, z dôvodu podania dovolania, konal vo veci aj Najvyšší súd SR, ktorý uznesením zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 5Tdo/86/2017, dovolanie odsúdeného odmietol.

Odsúdený R. E. I. písomným návrhom doručeným na prvostupňový súd požiadal o povolenie obnovy konania ohľadom tohto odsúdenia, pričom navrhol predvolať a vyslúchnuť svedka D. Z. v súvislosti s ním podaným čestným prehlásením, že C. T., rod. L. poskytovala pre odsúdeného asistenčné služby a podpísala zmluvu č. 4/006 o výkone osobnej asistencie, ktorú odsúdený navrhol grafologicky preskúmať, ktorý návrh odsúdeného podrobne opísal prvostupňový súd v napadnutom uznesení.

Na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu ohľadom podaného návrhu na obnovu konania dňa 27.08.2018 odsúdený uviedol, že trvá na písomne podanom návrhu, následne boli oboznámené listinné dôkazy a prvostupňový súd po konečných návrhoch rozhodol o návrhu odsúdeného tak, ako je uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd po posúdení celej veci v prvom rade uvádza, že podľa Trestného poriadku a ustálenej súdnej praxe je obnova konania mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe a v právoplatnom rozhodnutí sa nemohli brať do úvahy, pričom zároveň tieto nové skutočnosti a dôkazy sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do nezmeniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Skutočnosti a dôkazy uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania hodnotí súd jednak z hľadiska toho, kedy vyšli najavo, jednak z hľadiska ich

samotného účinku resp. účinku v spojení s inými už známymi skutočnosťami a dôkazmi na právoplatné rozhodnutie.

Za skutočnosti skôr neznáme sa považujú tie, ktoré neboli predmetom dokazovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania, pričom ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania treba zvyčajne aj preukázať dôkazom. Za dôkazy skôr neznáme sa považujú jednak dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ako aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale majúce nový obsah. Nové dôkazy sa môžu týkať jednak nových skutočností, jednak skutočností, ktoré boli v pôvodnom konaní namietané alebo boli známe, avšak neboli ohľadom nich v pôvodnom konaní žiadne alebo dostatočné dôkazy. Obnove konania nebráni, ak strana o existencii predmetného dôkazu resp. skutočnosti vedela, ale ich v pôvodnom konaní neuplatnila.

V konaní o obnove konania musí súd skúmať, či skutočnosti a dôkazy skôr neznáme sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci ako je existujúce právoplatné rozhodnutie. Také skúmanie musí súd uskutočniť porovnaním vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu veci v pôvodnom konaní s dôkazným významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov uplatnených v konaní o obnove konania. Výsledkom takého skúmania musí byť aspoň určitý stupeň vyššej pravdepodobnosti, resp. dôvodný predpoklad zmeny právoplatného rozhodnutia.

Zhrnutím uvedeného platí, že povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom, je možné za splnenia dvoch základných podmienok - musia byť zistené nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň odôvodňovať (či už samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi) vyšší stupeň pravdepodobnosti iného rozhodnutia ohľadom viny alebo spĺňať podmienku, že trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom rozpore s účelom trestu resp. v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a.

Čo sa týka prejednávanej veci, sťažnostný súd uvádza, že v priebehu celého prípravného konania, konania pred prvostupňovým súdom, v odvolaní proti rozsudku, počas verejného zasadnutia na Krajskom súde v Bratislave a napokon i v rámci dovolania odsúdený nijakým spôsobom nenavrhol a ani nespomínal D. Z. ako prípadného svedka a až po vyčerpaní všetkých možností si na uvedeného svedka „spomenul“ a navrhol ho na vypočutie v rámci konania o obnove.

K odsúdeným uvádzaným skutočnostiam vrátane sťažnostných námietok sťažnostný súd uvádza, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým zákon umožňuje výnimočne vstúpiť do právoplatného rozhodnutia z dôvodov presne špecifikovaných v Trestnom poriadku, avšak nie je to tretí stupeň rozhodovania, na ktorý by mal odsúdený resp. prokurátor nárok. Z ustálenej súdnej praxe pritom vyplýva, že v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní a toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd ani preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod.

Sťažnostný súd opätovne prízvukuje, že samotné konanie o povolení obnovy konania sa teda obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne neplatí revízný princíp - súd nie je oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, t. j., úlohou súdu v takomto konaní je :

a/ zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme,

b/ či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený

trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ohľadom prvej podmienky je v danom konkrétnom prípade celkom zrejmé, že prvostupňový súd sa v pôvodnom konaní musel vysporiadať s celým radom priamych i nepriamych dôkazov, pričom ani sám odsúdený sa počas celého konania (v prípravnom konaní, pred prvostupňovým súdom, odvolacím súdom i v dovolaní) nedomáhal prípadného doplnenia dokazovania výsluchom „novoobjaveného“ svedka alebo grafologickým preskúmaním predmetnej zmluvy, je teda zrejmé, že domáhanie sa povolenia obnovy konania na základe vyššie uvedenej okolnosti nie je možné považovať za takú novú skutočnosť alebo nový dôkaz súdu skôr neznámy v zmysle zákonného ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k druhej podmienke je teda možná konštatácia, že záporné zodpovedanie prvej otázky / absencia zistenia relevantnej novej skutočnosti alebo nového dôkazu/ fakticky vylučuje možnosť skúmania otázky prípadného iného rozhodnutia o vine alebo treste v danej trestnej veci.

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, bolo vydané v súlade so zákonom a je vecne správne, a preto sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.